

Tekst gwarowy — Ostrów 1

Autor: Aleksandra Krawczyk-Wieczorek

Nagranie: Miriam Mazur, Krzysztof Cieślik Przepisanie i opracowanie: Aleksandra Krawczyk-Wieczorek

Informatorka: Weronika Maciszek, ur. w 1923 r. w Ostrowie k. Radymna. Rodzice byli rolnikami. W wieku ok. 50 lat przeniosła się do Radymna. Przez całe życie zajmowała się gospodarstwem, nie wyjeżdżała poza miejsce zamieszkania.

Praca na roli dawniej

{vm}T384.mp3|L{/vm} - Kiedy pani na początku uprawiała ziemię, to używało się kosy? - Tak, kósili my {tt}kosą. Odnosowienie i podwyższona wymowa -a|kosu{/tt} i {tt}fonetyka międzywyrazowa udźwięczniająca|tag_my{/tt} {tt}podwyższona wymowa nieakcentowanego e > y/i oraz o > ó|ódbirali{/tt}… A jak {tt}przedniojęzykowo-zębowa wymowa ł|byłam{/tt} jeszcze w domu, tu {tt}żęłam. Zakończenie -on, -ena, -eni zamiast -ął, -ęła, -ęli w czasie przeszłym czasowników zakończonych w bezokoliczniku na -ać|żenam{/tt} {tt}śląd dawnego połączenia -ir-|sieirpem{/tt}. - Sierpem, tak? - Sierpem, {tt}informatorka powtarza za pytającym „sierpem” z -er-, ale zaraz potem wraca do wymowy gwarowej|sieirpem{/tt}, tak. I {tt}labializacja o po spółgłosce k|kłosu{/tt} tata {tt}zmiana i > u pod wpływem głoski ł|kosiuł{/tt}. Ojciec kosiuł, zbierałam, no a później tyż, jag_my tu z mężem troszka tag_my tego {tt}miękką wymowa l|polia{/tt} mjeli i tag_my to męczyli. Ali już później tak {tt}kosiarką|kósiarku{/tt} i… - A jakie zboże się siało? - A żytu my siali trochu i pszynice, ziemniaki, buraki. - Głównie wtedy jeszcze konie czy… - Wtenczaz_jeszcze były konie, jag_my z ojcem było, z mężem róbili. A teraoz_już syn ma traktor, już_jest co innego. - Mielście zwierzęta? - Miałam, my mje… z mężym mieli krowy, tam {tt}dźwięczna wymowa w po spółgłosce bezdźwięcznej ś|świnke{/tt} si trzymało dla siebie, kury. - I się karmiło… - Swoim, swoim tem… paszu i ziemniakami. - Jeszcze żaren używano? - O, jak byłam w domu to jak za niemieckich czasów w czterdziestym drugim roku, tu tak chleba brakowało, mąż, {tt}już się pobraliśmy. Analityczna forma czasu przeszłego|już my si pobrali{/tt}, mąż… jeszcze my byli u moih_ródców, mąż jeździuł do Padwy (?) pu zboże i przywoziuł i melli my na żarnach. I takie przykupki przyjiżdżały z Przemyśla i te mąke kupowałye łod nas. I tak… straszna bieda była w czterdziestym drugim. Ja jak z mężem sie póbirałam, tu było {tt}podwyższona wymowa ę|pińć{/tt} kila mąki na moje weseli. A sukienkey i… małam {tt}pożyczoną. Końcówka przymiotnika dostosowuje się do końcówki rzeczownika|póżyczone{/tt} ód sunsiadki. Tak byłu dobrze. Strasznie było, strasznie była bjeda. Straszna bjeda. Alie {tt}wolę|woli{/tt} te bjede przedtym niż tera co jest.